

Sygnatura akt I C 2534/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wałbrzych, dnia 24 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Majcher

Protokolant: Aneta Bobowska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2014 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. wL.

przeciwko B. I.

- o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2013r. strona powodowa (...) S.a. r.l. z siedzibą w L. wniosła do Sądu Rejonowego w L. pozew w postępowaniu elektronicznym o zapłatę kwoty 800 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu przeciwko B. I.. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że dokonała nabycia wierzytelności od poprzedniego wierzyciela C. (...) S. A. wobec pozwanej z tytułu not obciążeniowych za niezwrócony sprzęt w łącznej wysokości 800 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 7 sierpnia 2013 r. wydanym przez tutejszy Sąd żądanie zostało uwzględnione.

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw wniosła pozwana wskazując, że nigdy nie zawierała umowy z firmą (...) (...), nie posiada konta osobistego i karty płatniczej, nie była zameldowana i nie zamieszkiwała przy ul. (...) (budynek szkoły), jej dane w firmie (...) (...) nie były potwierdzone dowodem osobistym.

W odpowiedzi strona powodowa w piśmie z dnia 23 października 2014 r. wskazała, że nota księgowa została wystawiona zgodnie z umową i regulaminem, które przewidywały karę umowną za niezwrócenie w terminie sprzętu. Wskazała także, że wysłała do pozwanej serię pism informujących o zadłużeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 września 2012 r. C. (...) S.A. wystawił przeciwko B. I. notę obciążeniową na kwotę 800 zł za niezwrócony sprzęt: terminal cyfrowy (...).

W dniu 28 września 2012 r. została zwarta umowa przelewu, na podstawie której C. (...) S.A. w W. dokonał sprzedaży na rzecz (...) S.a. r.l. z siedzibą w L. wierzytelności wskazanych w załączniku.

W częściowym wykazie wierzytelności bez daty (...) S.a. r.l. z siedzibą w L. wskazało, że nabyło wobec B. I. wierzytelność w łącznej wysokości 800 zł, która wynika z not obciążeniowej na kwotę 800 zł. Na dokumencie tym nie ma żadnego podpisu.

Dowody:

- nota z 10.09.2012 r.

- umowa cesji wierzytelności z dnia 28.09.2012r.,

- częściowy wykaz wierzytelności

Sąd zważył co następuje:

Powództwo, jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powołanego przepisu wynika jedna z naczelných zasad procesu sądowego polegająca na tym, że **dowód wykazania prawdziwości określonego faktu obciąża tego, kto się na dany fakt powołuje dla uzasadnienia dochodzonego przed sądem prawa**. Potwierdzeniem powyższej zasady jest również art. 3 k.p.c. oraz art. 232 k.p.c., które przewidują, że **strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne**. Istotne dla dalszych rozważań jest więc to, że obowiązek przedstawiania w toku postępowania sądowego dowodów spoczywa na stronach procesu (art. 3 k.p.c.), zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne (art. 223 k.p.c.).

Z tych ogólnych zasad wynika, że strona powodowa dochodząca zapłaty w niniejszym postępowaniu powinna wykazać to, że przysługuje jej wierzytelność względem pozwanej, tym bardziej, że pozwana zaprzeczyła aby zawierała umowę z firmą (...) (...). Zdaniem Sądu strona powodowa mimo ciężącego na niej obowiązku nie udowodniła jednak tej okoliczności. W szczególności dowodem na istnienie wierzytelności nie jest przedłożona przez stronę powodową nota obciążeniowa gdyż stanowi ona tylko dowód na to, że została wystawiona. Sam fakt wystawienie tej noty nie oznacza jednak, że znajduje ona swoje oparcie w umowie, a jak wskazano powyżej pozwana zaprzeczyła aby zawierała umowę z firmą (...) (...). Dokument ten jako dokument prywatny stanowi przy tym jedynie dowód tego, iż osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w treści dokumentu (art. 245 k.p.c.). W konsekwencji oznacza to, że powyższa nota sama w sobie nie może stanowić wystarczającej podstawy wnioskowania o istotnych dla niniejszego postępowania faktach skoro pozwana zaprzeczyła zasadności zgłoszonego roszczenia podnosząc zarzuty, iż nie podpisywała umowy z firmą (...) (...) a strona powodowa umowy takiej nie przedstawiła.

W tym miejscu wskazać należy, iż aby udowodnić istnienie i wysokość danej wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez stronę powodową odpowiednich dowodów. Dowodami na istnienie wierzytelności względem pozwanej byłyby w niniejszej sprawie poza notą obciążeniową także, umowa zawarta przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem oraz regulamin umowy o abonament, do których strona powodowa odwoływała się w piśmie z dnia 23 października 2014 r. To są bowiem dowody, które po pierwsze potwierdzałyby, że pozwana umowę zawarła, a pod drugie, że wysokość kary umownej wskazanej w notie obciążeniowej znajduje swoje potwierdzenie w postanowieniach umowy zarówno co do zasady (czy taką karę rzeczywiście w umowie przewidziano) jak i co do wysokości (czy akurat w wysokości 800 zł).

Jeśli chodzi o przedstawione przez stronę powodową dowody to wynika z nich jedynie, iż pomiędzy stroną powodową, a (...) została zawarta umowa przelewu wierzytelności oraz, że (...) wystawił notę obciążeniową. Te okoliczności nie przesądzają jednak automatycznie, że pozwana miała z (...) zawartą umowę abonencką ani, że treść noty znajduje swoje odzwierciedlenie w postanowieniach umowy.

Jeśli chodzi o pozostałe zarzuty pozwanej to z uwagi na brak dowodu w postaci umowy zbędne staje się odniesienie do nich gdyż podnoszone w tych zarzutach kwestie mogłyby być istotne dla rozstrzygnięcia tylko wtedy gdyby strona powodowa udowodniła zawarcie umowy przez pozwaną z firmą (...) (...).

Odnosząc się do zwartej w ostatnim piśmie strony powodowej informacji o serii pism wysłanych do pozwanej to wskazać trzeba, iż strona powodowa przedłożyła tylko jedno pismo wysłane do pozwanej (a nie serię pism) przy czym strona powodowa nie przedstawiła zwrotnego potwierdzenia odbioru tego pisma uniemożliwiając tym samym Sądowi zapoznanie się z informacjami jakie zostały umieszczone na tym potwierdzeniu (pозwana wskazywała, że pod

adresem wskazanym w pozwie nigdy nie zamieszkiwała i że jest to budynek szkoły). Przedłożenie tego potwierdzenia w sprawie było zaś konieczne skoro w uzasadnieniu postanowienia z dnia 8 października 2014 r., którym stwierdzono skuteczne wniesienie sprzeciwu wskazano, iż z systemu PESEL Sąd wynika, że pozwana nigdy nie była zameldowana pod adresem wskazanym w pozwie.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.